

ÚR SÝRIA TIL FØROYA

HER GERI EG EISINI MUN

- Hóast tað er stórir munur at arbeiða sum lækni á einum felthospitali í Sýria og á Landssjúkrahúsinum, so merki eg, at eg eisini kann gera ein mun her í Føroyum. Soleiðis sigur 27 ára gamla Haifaa Awad, sum seinastu mánaðirnar hevur arbeitt sum sjálvboðin lækni í krígsherjaða Sýria. Nú er arbeiðsdagurin á Landssjúkrahúsinum í Tórshavn

Rannvá G. Fossaberg

- Tá eg eri til arbeiðis á medisinska deplinum á Landssjúkrahúsinum, havi eg rættiliga nógv um oyruni, og tá havi eg ikki stundir til at hugsa so nógv um alt tað, eg havi upplivað í summar. Men tá eg havi fri leita tankarnir ofta til Sýria, børnini og tær mongu familjurnar, sum hvønn dag uppliva ræðuleikarnar, ið standast av krígunum.

Tað sigur 27 ára gamla Haifaa Awad, sum er úr Sýria, men sum síðani 1993 hevur búð í Danmark. Hon er nýútbúgvin lækni, og tann 1. september kom hon til Føroya at røkja sítt fyrsta læknastarv á Landssjúkrahúsinum. Bert fáar vikur áðrenn Haifaa Awad kom til Føroya, hevði hon arbeitt sum sjálvboðin lækni har norðuri í Sýria, har borgarkríggið hevur verið í hálvtríðja ár.

Ímeðan hon var í brenni-deplinum í summar, skrivaði hon 13 dagbøkur til netavísina hjá danska dagblaðnum Information, har hon við myndum og teksti greiddi frá ræðuleikunum, ið fara fram í Sýria. Fleiri enn 200.000 fólk hava fylgt við í gerandisdegnum og ógvusligu upplivingunum, sum Haifaa Awad hevði í Sýria.

Neyðugt við myndunum

Tær 13 dagbøkurnar, sum Haifaa Awad skrivaði til Informationen, hava fingið nógv uppmerksemi og hava eisini elvt til kjak. Serliga

ein mynd var við til at vekja áhugan hjá lesarunum.

- Tað, sum fekk øði í fleiri lesarar, var myndin av eini fyra ára gamlari gentu, sum júst var komin inn á sjúkrahúsið, eftir at eitt hernaðarflogfar hevði skotið við rakettum við sprengiløðing. Gentan hevði fingið ógvusligar skaðar á allan kroppin, og eitt nú var annar armurin skræddur av, greiðir Haifaa Awad frá og vísir á, at hon hevur fingið nógvar ábreiðslur, eftir at hon valdi at vísa hesa myndina.

- Nógv spurdu meg, hví eg vildi vísa ein slíka ræðuleika. Eg havi tað soleiðis, at tað eru júst myndir sum hesar, ið skulu verða vístar. Tær vísa ein gerandisdag hjá fleiri túsund børnum, sum hvønn dag verður avbrotin á ein ræðuligan hátt, av tí at kríggj er. Myndin av illa skaddu gentuni vísir veruleikan. At lesararnir ógvaðust við, tá teir sóu myndina, er bara gott, tí tað vísir, at vit ikki eru immun fyri slíkum myndum. Tann dagin, vit eru tað, er nakað galið við okkum og ikki myndunum, sigur Haifaa Awad.

Hon heldur tað vera av alstórum týðningi, at vesturheimurin verður gjørdur varugur við ræðuleikarnir, ið standast av krígunum í Sýria.

- Bæði dagbøkurnar og myndirnar, ið blivu vístar í Information, skuldu fáa lesaran at fyrihalda seg til veruleikan. Ofta velja vit bara at venda blinda eygað til, tá okkurt ræðuligt fer fram í fjarskotnu londunum, tí onkursvegna er tað so

óveruligt og fjart frá okkara egna, tryggja gerandisdegi. Og tey neyðars børnini í Sýria hava ongan annan enn okkum, ið hava tað gott, har vit eru, til at hjálpa teimum úr neyðini.

Betri enn einki

Haifaa Awad búði í Sýria tey fyrst sjeý árinum av sínum lívi. Síðani hevur hon búð í Danmark, men hevur hvørt ár ferðast aftur til heimlandið. Tá hon fyrr í summar varð liðug við læknaútbúgvingina, var hon als ikki í iva um, at hon skuldi fara til Sýria sum sjálvboðin lækni.

- Fyrst og fremst fór eg til Sýria, tí eg havi havt rættiliga stóran áhuga fyri borgarkrígunum síðani 2011. Í roynd og veru havi eg kent tað sum kapprenning við tíðina, og tí fór eg beint avstað, tá eg var liðug við útbúgvingina. Eg havi altíð havt eitt ynski um at sleppa til fjarskotin lond at hjálpa, og tað er eisini høvudsorsøkin til, at eg av fyrstan tíð valdi at gerast lækni. Tíverri

» Onkuntíð kendi eg tað, sum eg bleiv lammað av tí, eg sá og upplivdi

var tað so, at nú var tað mitt heimland, ið var ein krígssona, sigur Haifaa Awad.

Ein onnur orsök til, at ungi læknin valdi at fara til Sýria at hjálpa, var, at 17.000 læknar høvdu verið

í økinum, har Haifaa Awad skuldi arbeiða, men í summar var hetta talið farið niður á einans 20 læknar.

- Eg veit væl, at eg eri ung

tann 27. juli, legði eg merki til tað vakra fjallalendið, og eg minnst væl, at eg hugsaði við mær sjálvari, at hetta staðið kann ómøguliga vera merkt av bumbum, hernaðarflogfórum, barnafamiljum ið flýggja og øðrum ræðuleikum. Men eg fór skeiv.

Tú ert desperat

Tær vikurnar, Haifaa Awad var í Sýria, arbeiddi hon á einum felthospitali, har tey hvønn dag og alt samdøgrið fingi fólk inn, ið antin høvdu ógvusligar skaðar av bumbuspreiðingum ella vóru deyð.

- Eg var desperat, tí jú meira eg arbeiddi, jú meira arbeiddi kom til mín. Tað er akkurát sum, at tú gert ongantíð nóg nógv, tað er

ongantíð nokk, sigur Haifaa Awad, sum eisini bleiv sjokkerað, tá hon upplivdi, hvørji fólkin vóru, sum komu inn á sjúkrahúsið til viðgerðar.

- Har komu ótrúliga nógv børn og kvinnur. Eisini komu nógv ung, sum vóru á mínum aldri. Onkuntíð kendi eg tað, sum eg bleiv lammað av tí, eg sá og upplivdi, fortelur Haifaa Awad.

Av tí at tey vóru so undir-mannað á sjúkrahúsinum, fekk Haifa Awad eisini sum uppgávu at upplæra nýggj starvsfólk á sjúkrahúsinum.

- Har var stórliga brúk fyri fleiri starvsfólkum av ymsum slag á sjúkrahúsinum, og har brúktu tey ta mannagongdina, at tey fóru eftir fólki á gøtuni fyri at fáa tey at